

De 10de dag van de maand Muharrem

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾
سورة التوبة، الآية 36

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
«أَفْضَلُ الصِّيَامِ، بَعْدَ رَمَضَانَ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ، بَعْدَ
الْفَرِيضَةِ، صَلَاةُ اللَّيْلِ»
الترمذي، الصافي، 40

Beste moslims!

Morgen is het, inshaallah, 10 Muharrem 1447, de dag van Ashura. De maand Muharrem is een van de vier heilige maanden waarin het verboden is om oorlog te voeren. Het is een gerespecteerde en heilige maand. Bovendien heeft de Profeet (vrede zij met hem) deze maand aangeduid als “de maand van Allah”. Deze benaming wijst op de deugdzaamheid van de maand Muharrem en op de overvloed aan goddelijke genade en zegeningen.

Zoals in het vers dat aan het begin van de preek is geciteerd, zegt onze Verheven Heer: **“Voorwaar, het aantal maanden bij Allah is twaalf, zoals vastgesteld op de dag waarop Hij de hemelen en de aarde schiep.**

Daarvan zijn er vier heilig. Dat is de juiste goddelijke wet. Doe jezelf in die maanden dus geen onrecht aan...”¹

Met dit vers wordt onze aandacht gevestigd op deze waarheid. In de overlevering die ik heb voorgelezen, toont onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) ons de weg door te zeggen: *“Na de maand Ramadan is de meest waardevolle vasten die in de maand Muharrem, de maand van Allah. En het meest deugdzaam gebed na de verplichte gebeden is het nachtgebed.”*² De maand Muharrem vertegenwoordigt een belangrijke periode in de islamitische geschiedenis. Het belang van deze maand komt voort uit de ingrijpende gebeurtenissen die zich erin hebben voorgedaan. Een van de meest tragische gebeurtenissen in de islamitische geschiedenis, de gebeurtenis van Karbala, vond ook plaats in deze maand. De dag van Ashura heeft op deze manier een diepe droefheid achtergelaten in onze geschiedenis en in onze herinnering. Vandaag is de dag waarop Hussein — een van de twee geliefde kleinkinderen van onze Profeet (vrede zij met hem), die hij omschreef als “de leider van de jongeren in het paradijs” — samen met meer dan zeventig andere moslims, in Karbala werd gemarteld. Hussein was ook het oogappeltje van Ali (moge Allah tevreden met hem zijn) en Fatima, onze eerbiedwaardige moeder. Karbala is een gezamenlijk verdriet voor elke

gelovige die, waar hij zich ook bevindt in de wereld en ongeacht zijn stroming of overtuiging, liefde in zijn hart draagt voor de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), zijn metgezellen en zijn familie.

Broeders en zusters!

De gebeurtenis van Karbala, die wij in deze gezegende maand herdenken, is niet slechts een pijnlijke herinnering uit het verleden. Want ook vandaag de dag worden er op verschillende plekken in de wereld nieuwe Karbala's intens beleefd. De honger en dorst van onschuldige mensen in Palestina herinnert ons aan hoe de kinderen van Hussein zonder water werden gelaten en wreed werden afgeslacht. De verwoeste huizen, verlaten steden en gedwongen migraties in Syrië doen ons opnieuw de pijn voelen van de gezinnen die in Karbala uiteen werden gerukt. De met honger beproefde lichamen in Jemen, de onderdrukte mensen in Oost-Turkestan van wie de identiteit en het geloof uitgewist willen worden, tonen ons de wanhoop van de mensen die in Karbala met onrecht geconfronteerd werden. De aanhoudende onderdrukking, oorlogen en onrechtvaardigheden in vele delen van de wereld zijn pijnlijke tekenen dat Karbala nog altijd voortduurt. Nu wij ons Karbala opnieuw herinneren in onze gewetens, moeten we deze pijnen niet alleen met verdriet, maar ook met bewustzijn, verantwoordelijkheid en vastberadenheid tegemoet treden. Net zoals Hussein standvastig bleef tegenover onrecht en onderdrukking, zo moeten ook wij, tegenover het onrecht van vandaag, solidair en verenigd blijven. Ons verdriet mag ons nooit leiden tot verdeeldheid, conflict of woede, maar moet ons aanzetten tot begrip en grotere gevoeligheid voor elkaars problemen. Om te voorkomen dat er opnieuw Karbala's plaatsvinden, moeten we ons verre houden van alle vormen van polarisatie en conflicten die onze broederschapbanden beschadigen. Wij moeten het voorbeeld volgen van Hussein: zijn goede karakter, zijn eerbare houding, zijn moed en zijn vastberadenheid op het pad van rechtvaardigheid moeten ons gids zijn. We moeten het goede steunen tegenover het kwade, rechtvaardigheid tegenover het onrecht, en de onderdrukten tegenover de onderdrukkers. Samen moeten we ons inzetten voor vrede, rust en gerechtigheid op aarde. Moge onze Heer deze maand, de dag van Ashura en het nieuwe islamitische jaar tot een bron maken van ontwakens voor de ummah, van welzijn voor de mensheid en van vrede voor de onderdrukte regio's. Moge Allah genade schenken aan al onze martelaren die sinds Karbala tot nu hun leven hebben gegeven voor waarheid, rechtvaardigheid en menselijkheid — in het bijzonder voor Hussein. Moge hun verblijfplaats het paradijs zijn. Amin!

¹ Tawba 9:36.

² Tirmizî, Savm, 40.